

ИЗДА
МОДЕЯ
КАТОЛИШКА

Caur vaicōšonom i atsaceišonom salykta ar mōceibom, svātū rokstu vōrdim i nūtikšonom nu pošim svātīm rokstim izjymtōm izskaidrynōta. Deļ latvīšu pavuiceišonys i apskaidrynōšonys nu vīna bazneickunga pīrakšteita.

ATDALEIŠONA PYRMA

ПОЛОЦКА

pi Bazneickungu Jezuitu izdrukavōta
Goda 1805.

Omnis Lingua confitebitur DEO
Rom: ly

*Ex Mandato Excellmi Dni E.R. C. in
Rossia Unici Metropolitan, Archi-Episcopi
L. O. legi librum jam olim in lucem editum
cum debita censura sub titulo Zebranie
Nauk Chrzescianskich. Illung; perutilem
ad erudiendum populum in doctrina
Christiana inveni; Proinde censeo, ut
translatus in linguam Lotavicam*

IMPRIMATUR

*Actum Petropoli 8. Januarii 1805 Anno
Stanislaus Szantyr Prcelatus
Prepositus Archicat: Mohilov:
Assessor Collegii Ecclesiastici
Romano Catholici.*

MUNI MĪLĪ LATVĪŠI

Še jums krysteitu laužu mōceibys iz apskaidrynōšonu jiusu ticeibys saraksteitys. Apdūmojit tā ar sevīm kaida ir dīva apzavieršona iz jiusu ciltš. Voi seneji ir laiki, kod vysi gondreiz kai tymsā naktī dzeivovuši esit bez nikaidys saprasšonys i zynōšonys vysa, kas ir vajdzeigs tai iz pesteišonu dvāseļu mūsu, kai i iz gūdeigu šymā pasaulī dzeivōšonu? Īgōdojit seņ iz vac-vacīm tāvim jiusu, kaida jūs beja saprasšona ap dīvu, kurī vairōk ir ticiejuši vacūs bōbu pōsokom nakai tam, kas vinim nu mōceibys JEZU Chrysta pesteitōja mūsu stōsteits i pīrunōts beja: i deļ tō, kas tūs ir bejš bliēnu, kas tōs tiemeišonys pi vysom lītom, kas tūs pazataisiejš beja buru, rogonu, panosus-licieju, dīvredžu. Kurže tagad ir palykuši tī ellis opūgi?.. še, pōrgōja nasaprasšonys naktš, izlācā saulā gaismys i apskaidrynōšonys laužu, i tī naktš putni iz tū pošu, nu kurōs beja izleiduši, pazagrīzās elli. Kaidys tod, pa taidai jūs ticeibai varāja spadzāvōtis gūdeigys šymā pasaulī dzeivis i bārni kō loba varāja izavuiceitīs nu tik timseigim i blieneigim izaudzāti tāvim?

Jau paļdis dīvam, jau pamozam gaist timseiba i pošī ar nairedzeišonu gōdojit ap pōrgōjušīm nasaprasšonys i trokuma laikim. Bet caur kū ir klivusā tik pieška pōrzameišona?.. Voi ka cytaižōk kū jums tagad sludynojom mōceibā? Na ikš eistōs JEZU Chrysta bazneicys, kaida ir bejusā nu isōkuma mōceiba, taida būs net da pasaulā golam. Voi ka cytaižōkus tagad turit mōceitōjus? Nā, muni mīlī, jo iz kū, to iz pirmejū mōceitōju svīdrim i prācom vajag kab vysod ar cīneišonu i pateiceibu pīmineitumāt. Vini beja, kurī pirmejōs naticēibys vacainis ir plāsuši i pyrmū sāklu mōceibys JEZU Chrysta ir matuši i mās tikviņ dazavārām, kab tys nu vinim

izstrōdōts teirums ar zōli grāku i priksdejōs naticēibys naaizaugtu.

Bet caur tū ir klivusā tik laimeiga pōrzameišona, ka ļaudš cīžōk aizmīlova dīva vōrdu i nagribāja pōrstōt iz tō, ka varāja viņu dzierdāt pa bazneicom nu sovu mōceitōju, bet gribāja, kab i sātā laikim nu dorba voļnim varātu sāv tū īgōdōt, kas vinim iz mōceibom stōsteits beja i kū cytkōrt ir mekliejuši paļusteišonys pi žbana i konnys aba kaidys blieneigys i oplomys dzīdōšonys, aizdūmova izļustāt sevi ar svātom dzīsīm, ar vuceišonu atsaceibu, ar pōrstōsteišonu, kū ir dzierdiejuši iz mōceibys i rādzādami, ka tō vysa gryuši ir izavuicātīs iz prōta i ka vysu navar saturāt stoškā, isōka dūmōt kab izvuicāt sovus bārnu grōmotom, ikš kurom grōmotom, kai pošī pazyna, vysa gudreiba i vysa apskaidrynōšona cylvāka prōta ir aizslāgta, caur kurom grōmotom daejmom pi pazeišonys vysa, kū asom vaineigi dīvam, tyvōkam i mums pošim i kurys grōmotys na tikviņ paleidz mums iz pesteišonu dvāselis mūsu, bet i šymā vāļ pasaulī īprīcynoņ ikš vōrgim mūsu, pavīglynoņ bādys laiceigys dzeivis i vysu tū tur ikš sevis, kas vāļ i še laiceigi cylvāku par laimeigu dora. Pazynuši tod montu, kurīs ikš grōmotom ir aizslāgts, dazaspīdās cīž vucāt bārnu sovus rokstam i kai tikviņ pyrmī ir paplātuši acš, kurōs da tam laikam kai ar myglu kaidu aizvylktys beja, tivleņ vysi kai iz jauna dzimt atdzyma i leidz kai nu timseigys i garys naktš iz piešku i narādzātu spūdreibu pōrvasti tyka. Tod pajuta, ka leidza i vinim ir dūs vysudōrgōkīs monts nu dīva, kab varātu cālť prōtu sovu iz saprasšonu vysa, kas viņ ir zvoleits nu dīva. Tod cīžōk pazyna i lelū lasku dīva pi radeišonys mūsu i lelū mīleibu JEZU Chrysta pi mūsu atpesteišonys, i lelū brīsmēibu grāka, kurīs vīns tikviņ ir īnaidnīks dīva i cylvāka i lelū vajdzeibu

gūdeigys i svātys šymā pasaulī dzeivis, kura vīna tikviņ var mūs padarāt par myužam laimeigīm. O kaidi tod pažyti ir klivušs jums latvīši nu vīnys viņ pazavuiceišonys grōmotom, cik šūs symtu godu vuiceišonys mōceitōju navarāja jiuš aiz cikam izvuicāt, cik asot īzajāmuši vīnā laikā kai tykot par grōmotnīkim. O kab vāļ pazavuiceišona plašōk storp jums izstaigōtu, ručējūs, ka caur tū vīnu vysa dzeršona, natykums i cyti nadorbi, kurī vāļ napamat kiezāt jiusu cilts, leidz kai ļauni sorgi tivleņ nu jums atdzeiti tyktu, a gūdeiba, staraveiga dzeivā i cyti lobi dorbi tymā vītā aizzīdātu.

O laimeigī i pa symts ŗazis laimeigī jiuš pyrmī, kurī to tik svāta asot gīvušis padūma. Da pīktam, da sastam celām būs jiusu pīmineišona storp jiusu bārnim i storp vysim, kurim asot parōdiejuši stygu iz tik svātu dorbu. I dīvs, kuram caur jiuš tik ir pīticš gūda, apcīnās jiuš īkš vaļsteibys sovys ar myuzēigu gūdu.

I jiuš vysī, kurī koč niulā vāļ aizgōdōsit tū pošu pavuiceišonu dūt bārnim sovim, nadūmojit to, ka būsit taida napalna, aiztō i jiusu vōrdu dzymums dzymumam padūs i leidz kai cyti nu vysim, tai jiuš nu sova roda īkš myužēigys pīmineišonys būsit. A dīvs, kuram aiz cikam nu jiusu pusis gūdynōtōju datikš, aiz tikam dalikš jums gūda īkš kienistš sovys.

Še tod jums jauna grōmota, īkš kurōs vysa ticeibys mūs mōceiba ir aizslāgta. Dolōs grōmota iz divejom daļom. Īkš pyrmōs ir mōceibys ap ticeibu, ap nūceju aba ap tū, kō mums nu dīva lyugtīs i spadzāvōtīs vajag, ap mīleibu i tur vysys bausleibys dīva turit izskaidrōtys. Īkš ūtrōs dalis ir mōceibys ap bausleibom svātys bazneicys, ap sakramentim, ap sorgōšonu nu ļauna, tys ir, nu grākim, i dareišonu loba. Pi gola dalykta jums ir pavuiceišona, kai gatavātīs pi spovedš i īt pi dīva golda.

Bet tū jums nu pošā īsōkuma grōmotys soku, ka jo gribit nu tōs bīt pavuiceiti i apskaidrynōti, deļ kurōs pavuiceišonys i apskaidrynōšonys ir vinā raksteita, losot tod tū cieški i ar apdūmōšonu, a ka naturit laika ikdīnys lasāt, losot koč pa svātdīnom i zīmys vokorim i kod viņ pa valāi asot, i tai pamazam daīsīt pi aizmīļōšonys tōs i pi dazazynōšonys daudz lītu, ap kurōm da šam laikam ni dzierdiejuši asot. Iz gola i pa tōm mōceibom staravojītās dzeivōt, aiztō, tys ir gols gudreibys krysteita cylvāka, kab pazinš dīvu, pazeitu kai viņu nūmīļōt i kai vinām nūkolpōt i sāv kai pesteišonu myužēigu nūpeļnāt.

MŌCEIBA KATOLIŠKA
Caur
Vaicōšonom i atsaceišonom
salykta.

IZLASEIŠONA PRĪKŠDEJA

Ap dīvu i голу cylvāka.

Labdareitōji jiusu, kurīm daudz stōvāja kab grōmota b̄ytu izdrukavōta, koč jums ir nazynomi, bet caur pošu pateiceibu vaineigi asot par vinim tai dzeivim kai i myrušim lyugt̄ dīva, aiztō, ni jiusu gribeišona kab vairōk pazavuiceitumātis, ni prāca grōmot-raksteitōju, kurī gryb caur vinim jiuš vairōk pavuicāt̄ b̄ytu jums paleidzeiga, jo nab̄ytu tūs, kurī nu mīleibys i staravōšonys ap jiusu apskaidrynōšonu gribātu jimt̄ iz sevi tik lelū aizmoksōšonu, kura iz druka ir vajdzeiga.

Vaicōšona: Kas tevi radāja i pastatāja iz šō pasaulā?

Atsaceišona: Dīvs.

V. Kas tys ir Dīvs?

A. Dīvs ir radeitōjs dabasu i zāmis i kungs vysuaugstōkīs vysu lītu.

V. Voi ir Dīvam mīsa?

A. Natur vinš mīsys, bet ir gors i b̄jšona naradzama.

V. Voi turāja Dīvs kod īsōkumu?

A. Naturāja vinš īsōkuma i naturās gola, bet kai beja vysod, tai i b̄jš vysod.

V. Kur ir Dīvs?

A. Debesīs, zāmī i iz vysom vītom, caur sovu naapjimtū vareibu i spāku.

V. Voi zyna Dīvs vysu?

A. Tai ir: zyna jys vysu i rādž; net gōdōšonys m̄ysu navā pret jū paslāptys.

V. Iz kaida gola tevi Dīvs radāja?

A. Iz tō gola, kab as jū pazeitum, jū mīļōtum, jam kolpōtum i tai myužeigu sāv dzeivōšonu nūpierktum.

V. Kai gryb Dīvs kab mās vinām kolpōtumām?

A. Tycādami i dareidami tū, kū lik ticāt̄ i darāt svāta katoliška ticeiba.

V. Deļ kō vajag ticāt̄ i darāt kū lik s. katoliška ticeiba?

A. Deļ tō, ka tei ir vīna poša, īkš kurōs tikviņ varom b̄jt̄ izpesteiti.

V. Īkš cik gobolym vari saškāl̄t vysu tū, kū deļ izpesteišonys pīsoka s. katoliška ticeiba?

A. Īkš sešim i tī ir: ticeiba, spadzāvōšona, mīleiba, sakramenti, sorgōšona nu ļauna i dareišona loba.

Mōceiba ap golu cylvāka.

I. Cylvāks vyss i vysod Dīvam pīdar i pīdar ar sovu dvāseli i mīsu, ar vysu spēku i montu, aīztō nikō natur taida, kō nabūtu pajiēmš nu Dīva,

II. Cylvākam vysam vajag bīt dīviškam, ar dvāseli staravojūtīs jū pazeiņ, ar sirdi staravojūtīs jū mīļōt, ar mīsu, montu sovu i ar vysu tū, kū viņ tur pi sevis, staravojūtīs jam kolpōt. Pīmiņ tod cylvāks, ka na iz cyta kaida gola esi radeits, kai tikviņ deļ mīleibys i kolpōšonys Dīvam tovam.

III. Ka pazīnš Dīvu jū mīļōsi: bīsī laimeigs myužam, ka nā: propuļsi myužam.

Vōrdi nu svātīm rokstim

Apjōvāj maņ kungs golu munu. Psal: 38. 5. Zynit ka kungs patš ir Dīvs, jys mīs padarāja i na mās poši sevi. Psal: 99. 3. Na as dzeivi i dvāseli jums asmu davusá, bet radeitōjš pasaulá. 2 Machab: 7. 22. Kungs vysu ir padariejš patš deļ sevis. Prov: 16. 4. Nūiš tī iz mūkom myužēigom i taisneigi iz dzeivōšonu myužēigu. Mat 25. 46.

Nūtikšona pi radeišonys pasaulá.

Dīvs, kurīs nu myužu gola beja gon laimeigs īkš sevis, gribāja īkš laika bīt gūdynōts nu prōteigys radeibys. Nu poša tod īsōkuma radāja dabasus i zāmi: pakōra iz dabasu sauli i zvaigznis, atškeira dīnu nu naktš, atdalāja zāmi nu jyuru, kurōs īkš sovom molom aizslādzá, obejim ir devš augleibu: zāmi pīpīldāja ar zvierim, jyurys ar zivim, padebešs ar vysaidim putnim. Sataisīeš tod tik skaistu mōji i vysim padevš parādu, kam kō turātīs, kab tei byuda vysod īkš loba parāda stōvātu, iztaisāja ļūt skaistu mīsu pyrmō cylvāka i

pōrsaucá jū par Odumu. Radāja īkš jō dvāseli prōteigu, kurū padarāja iz obroza sova: dāvá vinám par draugu Īvu, kuru radāja nu sōnkaulá Oduma, pataisāja jūs īkš ļusteiga dōrza, īkš kura tikviņ vajdzāja vinim kolpōt Dīvam i laimeigi dzeivōtu garu myužu na tikviņ poši, bet i jūs bārnu bārni, nacīsdami nikaidys bādys, slimeibys, smiertš i vysu vōrgu, kurūs mās tagad cīšom. I pec nūdzeivōta tik skaiški sova myuža bīt pōrnasti iz debesim iz redzeišonu Dīva vaiga. Še tod ir vysa apraksteišona breineigū dorbu Dīva, pi radeišonys cylvāka i pasaulá. *Genes: 1. 2.*

AP TICEIBU

IZLASEIŠONA PYRMA

*Ap vōrdu krysteita cylvāka i kas tys
ir ticeiba*

- V. Voi esi tu krysteits cylvāks?
A. Asmu, paļdis Dīvam.
V. Kurs tod ir krysteits cylvāks?
A. Tys, kuris bīdams nūkrysteits, izzeist mōceibu draudzeibys krysteitu ļaužu.
V. Kura ir mōceiba krysteitū ļaužu draudzeibys ?
A. Ir tei, kurōs mēs kungs JEZUS Chrystus izmōcāja, dzeivōdams iz šō pasaulā i kurōs vuica s.katoliška jō bazneica.
V. Kas vysupyrēmōk ir vajdzeigs krysteitam cylvākam?
A. Ticeiba.
V. Deļkō ticeiba ir vysupyrēmōk vajdzeiga?
A. Deļtō, ka jei ir patš īsōkums pešteišonys, bez jōs ni ar lobim dorbim navar nikas bīt izpešteits.
V. Kas tys ir ticeiba?
A. Ir dōvyns Dīva, nu kura tū turom, ka ikš Dīva tycom i ikš tō vysa, kū viņš ir bazneicai sovai apjōviejš.
V. Voi vajag mums vysim gobolym ticeibys (*) tai stypri, ticāt kai bītumām poši ar sovom acim redziejuši?
A. Vāļ cīžōk vajag ticāt aizmō acš mūsu var apzamōnāt, bet Dīvs navar mēs apmōnāt, ni patš bīt apmōneits.
V. Voiže koņča vajag ticāt i zynōt tū vysu, kū Dīvs bazneicai apjōvāja?
A. Koņča vajag ticāt vysu tū, kū viņ tiņ i vuica bazneica s., a vysuvairōk vajag ticāt i zynōt koč vysupyrēmōkūs mūsu ticeibys gobolus.
V. Kurīž tī ir vysupyrēmōki ticeibys goboly?
A. Tajemneica (a) Triadeibys Vysusvātōkys i tajemneica ījemšonys i atpešteišonys mūsu.

V. Deļkō esi saciejš, ka koč vysupyrēmōkūs ticeibys gobolus vajag zynōt?

A. Deļtō, ka vajag staravōtīs i cytus gobolus ticeibys mōcāt, kurūs ir vuiceitōja s.bazneica.

V. Kai tod tūs var īzavuicātīs?

A. Staigojūt iz mōceibom, klausūtīs tūs, kurī nu bazneicys svātys ir pastateiti kab naprūtāmūs vuiceitu.

Ejamam pi dīva vajag ticāt, ka ir Dīvs i ka ir moksōtōjs tīm, kurī jū meklej. ad Hebr: II. 6.

(*) Gobols ticeibys ir ikkotra dalā ticeibys, bet tai nu cytom nūškierta, ka kab kas koč viņā gobolā aizaligtūs, tys i vysu ticeibā izgubeitu.

(a) Tajemneica ticeibys tys saucās, kō cylvāks ar prōtu sovu navar saprast, bet pa Dīva pīsaceišonu jōtiņ ir.

Mōceiba ap голу krysteita cylvāka

I. Gūds i pażytki nu vōrda krysteita cylvāka lelōki ir nakai gūds i slavā šō pasaulā, aizmō caur zeimi eizmō krysteita asom par dālym Dīva, par brōlim JEZU Chrysta, par bazneicu svāta gora.

II. Vyss tys, kū darāt vajag krysteitam cylvākam iz tō tikviņ stōv, kab miļōtumām Dīvu tāvu, bītumām paklauseigi mōceibom jō dāla, piļdeitumām vysys pīsaceišonys mums nu kunga JEZU Chrysta dūtys i kab teiru i ceistu turātumām bazneicu dvāselis mūsu, ikš kurōs dzeivoj svāts gors.

III. Nalaimeigs tys cylvāks, kurs ar sovu ļaunū dzeivi nagūdu dora sovai ticeibai, aizmō taid nu dāla Dīva palik par navaļņiku grāka, nu bīdra-dalinīka pi dabasu vaļsteibys ar JEZU Chrystu palik par uperi ellis, nu bazneicys s.gora par nomu valna.

Vārds nu svātīm rokstīm

Veritās kaidu mīleibu devš ir mums tāvs, kod pōrsaukti asom par dālym Dīva i patiš tai asom. I. Joan: 3.1 Ka kas bazneicai Dīva nagūdu padareitu, nūgubās viņu Dīvs. Aiztō bazneica Dīva svāta ir, par kurū jiuš esit. I. Corint. 3.1.

Nūtikšona ap grāku pyrmō cylvāka

Dīvs, padariejš cylvāku par kungu i vaļdinīku vysys radeibys, gribāja kab i cylvāks zynōtu jū par sovu viersinīku i kab caur sovu paklauseišonu, kaidu nibejš atleidzynōšonu padareitu par laskom sāv nu sova radeitōja dūtom. Deļtō tod aizlīdzā vinām Dīvs ašļ augļus nu kūka, kurīs beja saucams *zynōšona loba i ļauna*, kuru kūku īdiestāja Dīvs īkš vyda raja i ka na nabytu paklauseigs tai pīsaceišonai, apzajiemīs ir ar izdzeišonu nu raja i ar nōvi nūstrōpāt. I voi tys kūks vīnaiž stōvāja prōtā i ka vīnu ņaizi klōt pi tō dagōjusā vārās, augli tō ļūt gordi i skaisti rādžājās. Valns pavīdeidams laimāi ļaužu, pajiemš iz sevim seju cylvāka, kārdynova jū kab āstu, saceidams: ka na tikviņ deļ tō nanūmierš, bet natōļ vāļ bjš leidzona Dīvam. Paklausāja sīvītš, nūrōvā ōbuļu i pabaudiejusā nūnāsā palīkus veiram, kurīs deļ mīleibys sovys sīvys i palīkus ir apiedš. Ka tod Dīvs īsōka bōrt Odumu deļ napaklauseišonys, jys gribāja vysu vaini salikt iz Īvys, i Īva iz čyuska, bet Dīvs iz strōpi jūs grāka, izmátā obejus nu raja, atjāmā vysys laskys, kurys vinim i vysam jūs dzymumam beja pasūliejš, jo īkš navaineibys i paklauseišonys dzeivōtu, nūlōdāja jūs iz vōrgim, bādom, slimeibom i iz smierti. Taipoš na pagolam beja atjiemš nu vinim sovu žielesteibu, bet pavielāja, ka pīdzimš jumprova, kura saberzās golvu čyuskam i pīdzymdynōš pesteitōji, kurīs atpestās ļaudš. Īkš tō tod pesteitōja mās tagad tycādami esim krysteiti ļaudš. *Genes.3.*

IZLASEIŠONA ŪTRA

- Ap tajemneicu trejadeibys vysusvātōkys.*
- V. Cik ir Dīvu?
A. Vīns vīneigs ir Dīvs i vairōk bjt navar.
V. Cik ir personu īkš Dīva?
A. Trejs: tāvs, dāls i gors svāts.
V. Voiže tāvs ir par Dīvu?
A. Ir.
V. I dāls voi ir par Dīvu?
A. I dāls Dīva ir Dīvs.
V. A svāts gors voi ir par Dīvu?
A. I svāts gors leidza ir par Dīvu.
V. Voi tōs trejs personys ir cytaižōkys vīna nu ūtrōš?
A. Ir cytaižōkys. Bo persona tāva nair persona dāla i persona dāla nair persona gora svāta.
V. Ka tod tōs trejs personys nair vīnaidys, to bjš trejs Dīvi?
A. Nā. Bet tōs trejs personys ir vīns tikviņ Dīvs. I tys to ir kū māš saucom tajemneica trejadeibys vysusvātōkys.
V. Voi ir tāvs vacōks aba vareigōks na kai dāls i gors svāts?
A. Nā. Vysys tōs trejs personys ir vīna vacuma, vīna spēka i vīnaida prōta.
V. Deļkōž tys ir?
A. Deļtō, ka vysy vīnu tur bjšonu i vīnu dīveibu.
V. Voi tod nazapretivejās itei tajemneica prōtam?
A. Tai tei tajemneica kai i cytys nazapretivejās jōš prōtam, bet ir par prōtu, tys ir, augstōkys par saprasšonu mjšu, ka navarom vinās tai sapraš kai jōš ir īkš sevis. I koč jōš ir augstōkys par prōtu i par pazeišonu mjšu, bet koņča vajag vinās ticāt, aiztō patš Dīvs, kurīs ledza ir bezgaleigs i nasaprosts, ir tū apjōviejš.

Mōceiba ap lelumu Dīva.

I. Navarom nikod turāt tik lelys izzeimōšonys i pagōdōšonys ap Dīvu, kai viņš ir īkš sevis, kuris ar sovu lelumu, spēku, skaistumu i lobumu, bez gola ir pōrgōjš vysu tū, kū viņ skaista, lela i breineiga var rādžāt aba pagōdōt iz pasaulā. Kuris sovu bjšonu patš nu sevis turādams ir īsōkums i radeitōjs vysa tō, kū viņ radzom iz pasaulā.

II. Iz pazeišonu Dīva paleidžās mums tys pasaulš, kurū radzom, iz kura vyss tys kam mās cīž breinojomās na nu kō cyta tū skrōsu i skaistumu, kai tik viņ nu pošā Dīva. I jys vysu tū bez gola bez vysaidys pīleidžynōšonys tur īkš sevis, slīdi tikviņ i zeimi atstōš pi radeibom, kab caur tōm bjtū pazeits.

III. Navarom nikod pagōdōt ap lelumu Dīva, kab tivleņ prōts mjšu naspīstu mjš pi atdūšonys viņām gūda i mīleibys.

Vōrdi nu svātīm rokstim

As asmu, kuris asmu. Exod. 3.14. *Lels kungs i cīž lela gūda i leluma jō navā gola.* Psal: 44.3. *Izzeistit kungu, kuris sataisāja dabasus, īstyprynova zāmi, kuris padarāja gaismys lelys.* Psal: 135.4

Nūtikšona ap trejim puiškinim īkš ceplā

Babilonska.

Nabučodonzors Babilona kienenš sataisāja nu zalta balvanu sešdesmit ūlekšu augstumā i pīšacāja vysim pilš-kungim, kungim i ļaudim, kab tam balvanam klaneitūs i ka, kas nazaklaneitūs, bjš īmasts dagušā ceplī. Trejs puiškini izraelitu (*) Misašs, Sydračs i Abdenago pi muižys tō kienenā dzeivōdami, Dīvu viņ eistū gūdynova i kienenā pīšaceišonys klausāt, ni tam balvanam klanātīs nagribāja. Lyka tod Nabučodonzors jūs pi sevis atvāst i sacāja viņim: Ka naklausāsīt vōrda muna, bjšīt īmasti dagušā ceplī i kurs Dīvs patrōpās jiuš

izrauļ nu munom rūkom? Atsacāja puiškini: Dīvs, kurū mās gūdyņojom vīgli varās tū padarāt, bet ka i nagrybātu, lai tāv ir zynoms kienenš, ka cytam Dīvam nakolpojom, kai tikviņ jam vīnam patim. Apzadūmovš tod Nabučodonzors lyka septeinys vāļ ŗaizis vairōk pīkuryņōt cepli nakai cytim laikim beja kuryņōts i puiškinus īkš tō īmāst. Paklausāja vōrda kienenā sulaini, bet na gunš, aiztō sadadzynovusā pošus sulaiņus, drūsīm i styprīm pi sovys ticeibys puiškinim pōrzamejās iz vāsu vieju. I eņgelš Dīva stōš storp viņim sādžā slavynova gūdu Dīva pa vydu gunš i viņim ni mots nu golvys nanūsvyla. Aizabreinovīs Nabučodonzors, pōrzabeidīs par tik lelu breinumu, izdávā pīšaceišonu pa vysu sovu kienisti, īkš kurōs sludynova i teicā lelumu eistō Dīva, kura spēks i vareiba lelōka ir nakai vysa pasaulā.
Dan: 3.

(*) Izraeliti saucami beja cytkōrt žydu cilts

IZLASEIŠONA TREŠA

Ap tajemneicu ģimšonys i atpesteišonys.

- V. Kura nu trejom personom trejadeibys vysusvātōkys ir palykusá deļ mýs par cylvāku?
- A. Dīva dāls.
- V. Kas tys ir palikņ par cylvāku?
- A. Ir pajimņ mīsu i dvāseli leidzonu mýsu mīsai i dvāselái.
- V. Kur Dīva dāls ir papiemņ mīsu i dvāseli?
- A. Īkš mīsys vysusvātōkys jumprovys Marijis caur svātū goru.
- V. Cik ir naturu Īkš JEZU Chrysta?
- A. Div: Dīva i cylvāka.
- V. Deļkō ir divi naturys Īkš JEZU Chrysta?
- A. Deļtō ka ir eistyns Dīvs i eistyns cylvāks.
- V. Voi ir Īkš kunga JEZU Chrysta divi personys?
- A. Nā, vīna tikviņ ir persona i tei ir Dīva dāla.
- V. Deļkō Dīva dāls palyka par cylvāku?
- A. Deļ atpesteišonys mýs nu grāka, nu ellis i deļ aizpeļneišonys mums myužeigys dzeivōšonys.
- V. Ar kū tevi Dīva dāls atpierka?
- A. Ar mūku i smierti sovū.
- V. Pasok že tagad eiši, kas tys ir tajemneica trejadeibys vysusvātōkys?
- A. Ir tajemneica Īkš kurōs izzeistom vīnu Dīvu Īkš trim personom: tāvu, dālu, goru svātu.
- V. Kas tys ir tajemneica ģimšonys?
- A. Ir tajemneica Īkš kurōs izzeistom, ka Dīva dāls palyka deļ mýs par cylvāku.
- V. Kas tys ir tajemneica atpesteišonys?
- A. Ir tajemneica Īkš kurōs izzeistom, ka JEZUS Chrystus Dīvs i cylvāks nūmyra iz krysta par mýsu grākim.

Mōceiba ap gūdu vysusvātōka vōrda JEZUS.

I. *Debesīs:* tāvs pretmyužeigīs dāvā vōrdu dālam sovam JEZUS, kurīs vōrds, kai soka apostols, lelōks ir aiz vysim vōrdim, aiztō

tur Īkš sevis vysu styprumu, spāku, gūdu i vysu tū, kas pīdar pesteitōjam. Tu vōrdu cīnej i gūdynoj eņgeli, slavynoj i cerej vysī svātī, kurīm tys vōrds aizslāgtūs dabasus ir atsliedzš.

II. *Zámī:* tys vōrds ir prīca mýsu Īkš bādom, ir mýsu Īstyprynōšona Īkš kārdynōšonom, ir pazaceļšona mýsu nu grākim. Navā nikaidys býšonys, kurū caur vysusvātōkū vōrdu lyugdamīs Dīva, navarātumám sáv izlyugņ. Tys vōrds ir pešteišona vysu ļaužu, kurīm evangeliums sludynōts.

III. *Ellī:* tys vōrds ir bailá valnu, aizkauneišona tūs, kurī nagribāja jū pazeit, pazusšona ļaunūs krysteitūs, kurī koč jū ir pazynuši, bet nair gūdynovuši.

Vōrdi nu svātīm rokstīm

Pasauķš vōrdu jō JEZUS aiztō jys atpestās ļaudš sovus nu grākim jūs. Math: 1.21. Dāvā vinám vōrdu, kurīs ir aiz vysim vōrdim, kab iz vōrda JEZUS vysī celi mastūs zámī; dabasu, zámīs i ellis. Philip. 2.10. Kū viņ prasāsīt tāva Īkš vōrda muna vysu tū padareišu. Joan: 14.13. Aiztō navā zam dabasu cyta vōrda dūta ļaudim, Īkš kura varātumám býņ izpesteitī. Actor: 4.12.

Breinumys padareits nu svāta Pītera pi bazneicys durovom.

Nazkaidys ubogs klybs jau nu sovys dzimšonys, kurū ikdīnys ir nosovuši i lykuši pi durovom bazneicys Īkš Jeruzalem (*) Īraudziejš S.Pīteru i S.Jōni Īejamus bazneicā, prasāja kaladys. Pagrīzš acš iz jū S.Pīterš sacāja: sudobra i zalta maņ navā, bet kū turu, tū i tāv dūšu: Īkš JEZU vōrda cieļš. I papiemņ jū aiz rūkys pacālā i tymā pošā šaļti Īzastyprynovōs jō pādi i ģgōja ar vinim bazneicā nu prīcys lākdams i gūdynōdams Dīvu. Ļaudš vysī, kurīm tys ubogs nu senejīm laikim labi beja pazeistams, Īraudziejuši jū vasalu staigojūt

pec Pītera i Jōnā, cīž aizabreinovōs. Tod Pīterš pacielš bolsu īsōka vinim stōstāt, ka tū lelū breinumu na ar sovu spāku ir padariejuši, bet ar spāku i vareibu JEZU vōrda, kurū spredišu tai labi i da sirdāi ir runovš, ka tymā dīnā pīcys tyukstūšys ļaužu pazagrīzās iz JEZU i ticāja vinām. Vāļ spredišu napabeidzā Pīterš i še viersinīki žydu satāciejuši īlyka jūs cītumā. Reitā lyka viņus atvāst iz sūdu, bet Pīterš pylns gora s. i tī ar lelu drūsumu stōstāja ap spāku i gūdu JEZU vōrda tai, ka vini ni varādami līgť tam breinumam, ni turādami kū sacāt pret jō runu, pazabōruši iz vinim, palaidā pa valāi.
Actor: 3.4.

(*) Jeruzalem beja cytkōrt patš pyrmīs i vysulelōkīs mīsts žydu.
